

اسفار کاوی

هفت عادت افراد دارای کارآیی بالا

بنیادی است و در عین حال مفهومی اساسی را در قبال
وابستگی‌های متقابل^۴ ارایه می‌نماید. کاوی به دنبال توسعه
فردی از طرق زیر است:

- وابستگی در دوران کودکی (بسیاری افراد هرگز خارج از فرهنگ وابسته خود رشد نمی‌کنند)؛
- استقلال و رشد شخصیت و داشتن ذهنیت مثبت؛
- وابستگی متقابل - شناخت اینکه نتایج بهینه ناشی از بهترین تلاش افرادی هستند که هدف مشترک را دنبال می‌کنند و دارای نگرش و دیدگاه مشترک هستند اما در عین حال برای تضمیم‌گیری آزادی عمل دارند تا بتوانند طبق نظرشان به هدف مشترکی که دارند، نایل شوند.

عادت ۱

فعال بودن.

کاوی افراد پیش‌نگر^۵ را (کسانی که تلاشهای خود را برآنچه می‌توانند انجام دهند، مرکز می‌کنند) از افراد واکنش‌پذیر^۶ که دیگران را سرزنش یا متهم می‌کنند، همانند قربانیان رفتار می‌کنند، نقاط ضعف دیگران را به رخ می‌کشند یا مرتباً از عوامل خارجی که هیچ کترلی بر آنها ندارند (مانند آب و هوای شکایت می‌کنند، جدا می‌نمایند).

افراد پیش نگر مسئول زندگی خود هستند. کاوی واژه مسئولیت‌پذیری را به دو بخش تقسیم می‌کند: مسئولیت (به ویژه

۱۹۳۲. تولد.

۱۹۸۵. تاسیس مرکز رهبری کاوی.

۱۹۸۹. انتشار کتاب هفت عادت افراد دارای کارآیی بالا.

۱۹۹۷. ادغام مرکز رهبری کاوی با فرانکلین کوئست.^۷

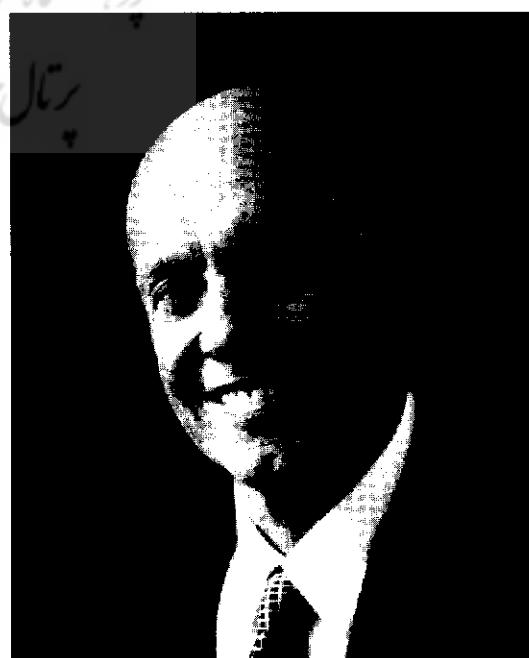
زندگی و دوران شغلی

استفان کاوی بانی و رئیس هیات مدیره مرکز رهبری کاوی (۱۹۸۵) - هم اکنون بخشی از مرکز فرانکلین کاوی است - و استیتو رهبری مرکز بر اصول در او تا^۱ است. او که متولد سال ۱۹۳۲ است، مدرک فوق‌لیسانس مدیریت بازرگانی خود را از دانشکده هاروارد بیزینس^۲ و دکترای خود را از دانشگاه بریگام یانگ^۳ اخذ کرد و در همانجا به عنوان استاد رشته رفتار سازمانی و مدیریت کسب و کار مشغول به تدریس شد. در مرکز رهبری کاوی و از طریق نگارش کتاب هفت عادت افراد دارای کارآیی بالا (که پنج میلیون نسخه از آن به فروش رفته است) و همچنین از طریق فعالیتهای مشاوره، پیام او به دست میلیون‌ها نفر در حوزه‌های آموزش، مدیریت و کسب و کار رسید.

تفکر کلیدی

هفت عادت افراد دارای کارآیی بالا

این هفت عادت مخاطبان نه تنها بر اساس توامندی آنان به عنوان مدیر بلکه به عنوان اعضای یک خانواده و به عنوان افرادی اجتماعی، معنوی و متفکر مورد توجه قرار گرفته است. این کتاب در واقع نسخه‌ای است که زندگی افراد را متحول می‌سازد. کاوی در این کتاب خواهان ارزیابی مجدد فرضیات و نگرشاهی



1.Utah

2.Harvard Business School

3.Brigham Young University

4.interdependence

5.Proactive

6.Reactive

7.Franklin Quest

میران

موقعیتی را که باعث بروز بحران می شود به حداقل برساند. تیجۀ ربع ۲ متوجه براین موارد است: نگرش، دیدگاه، توازن، نظام و کنترل. از سوی دیگر، نتایج تمرکز ذهن افراد بر دیگر ربع‌ها عبارتند از:

ربع ۱: فشار روحی، خستگی، ناتوانی در مدیریت زمان (و در تیجۀ از دستدادن کنترل بر زندگی).

ربع ۳: کمبود وقت، از دستدادن کنترل، سطحی نگری، احساس قربانی بودن

ربع ۴: عدم مسئولیت پذیری، وابستگی، ناپایداری شغلی. بنابراین عادت کردن به مدیریت کارآمد خویشتن از طریق اولویت قایل شدن در قبال اصول تعیین شده می شود.

عادت ۴.

فقط به پیروزی فکر کردن.

وابستگی مقابله زمانی رخ می دهد که در محیط کار (یا خانه) همکاری وجود دارد نه رقابت. کاوی معتقد است که رقابت متعلق به بازار است.

کاوی به این نکته اشاره می کند که از دوران کودکی بسیاری افراد با ذهنیت پیروزی / شکست در امتحانات مدرسه شرکت می کنند. این امر به شکل گیری "ذهنیت کمبود" می انجامد یعنی این باور که تنها یک کیک کوچک وجود دارد که باید به شراکت گذاشته شود. "ذهنیت کمبود" در افرادی دیده می شود که برای مشارکت دادن دیگران در سود، قدرت یا اعتبار خود مشکل دارند. این امر توانایی افراد برای تحسین موفقیت دیگران را محدود می کند و حتی باعث احساس رضایت و خشنودی از بد اقبالی دیگران می شود.

بر عکس، کاوی از "ذهنیت وفور" حمایت می کند که:

- احتمالاتی نامحدود را برای رشد و توسعه مثبت در نظر می گیرد؛

- موفقیت دیگران را تحسین می کند؛

- یک راه حل برنده/ برنده رادرک کرده و دنبال می کند.



در قبال انتخاب یک نفر) و پذیرش (یا توانایی پذیرفتن). افراد پیش نگر از مسئولیت خود در قبال آنچه رخ خواهد داد، مطلع هستند. آنها کسانی هستند که اجازه می دهند، احساساتشان اقداماتی را که تحت مسئولیت آنها انجام می شود کنترل نمایند. آنها توجه زیادی به احساسات خود دارند. وقتی افراد پیش نگر اشتباہی مرتكب می شوند، نه تنها آن را می دانند و تایید می کنند، بلکه اگر امکان داشته باشد، آن را اصلاح می کنند و از همه مهم‌تر اینکه از اشتباہشان درس می گیرند.

عادت ۲

آغاز کار با در نظر گرفتن هدف.

رهبری کاری در قبال کارآیی است، یعنی هدفی که باید بدان دست یافت. رهبری، مسیر، هدف و حساسیت کار را مشخص می سازد. از سوی دیگر، مدیریت کاری در قبال اثربخشی است، یعنی چگونه میتوان به بهترین شکل به هدف تعیین شده دست یافت. این امر به کنترل، هدایت و قوانین و قواعد بستگی دارد. برای تعیین هدف و تعیین مسیر یا استراتژی دستیابی به آن هدف، کاوی نیاز به "تمرکز بر اصل" را به عنوان مبنای برای تمامی ابعاد زندگی معرفی می کند. اکثر افراد، موضوعی را به عنوان مینا (یا محور) زندگی خود تعیین می کنند: همسر، خانواده، پول، کلیسا، تفریح، دوستان (در موقع خاص، دشمنان)، ورزش و غیره. البته هر یک از این موارد، به نوعی بر زندگی افراد تاثیرگذار هستند. تنها با تعیین روشن اصول است که فرد می تواند مبنای مستحکم برای خود ایجاد کند.

عادت ۳

اولویت قایل شدن.

نخستین کار مهم کاوی در قبال موضوع اولویت قایل شدن، مدیریت زمان است. او استدلال می کند که موضوع مهم مدیریت زمان نیست بلکه مدیریت خویشتن است یعنی تمرکز بر نتایج به جای روشها.

او فعالیتهای مختلف دایره زندگی را به چهار ربع تقسیم می کند:

ربع ۱: مهم و اضطراری - مانند بحرانها، بن بست‌ها، فرصت‌های پیش‌بینی نشده.

ربع ۲: نه چندان اضطراری اما مهم - مانند برنامه‌ریزی، تفریح، ایجاد ارتباطات، انجام دادن، درس گرفتن.

ربع ۳: اضطراری اما نه چندان مهم - اختلال‌ها، جلسات.

ربع ۴: نه اضطراری و نه مهم - مانند مسائل پیش‌با افتاده، اتفاف وقت، شایعات.

الزاماً تمامی فعالیتهای افراد کارآمد باید تمرکز بر ربع دوم به غیر از موضوعات نه چندان قبال پیش‌بینی در ربع ۱ باشد. البته، برنامه‌ریزی و عمل کردن کارآمد در ربع ۲، باید امکان بروز

عادت ۵

نخست در ک کردن سپس در ک شدن.

"نمی توانم پسرم را در ک کنم. او به حرف من گوش نمی کند."

کاوی به کمک این عبارت بر اهمیت گوش دادن برای در ک کردن تاکید می نماید. مسلماً، اگر والدین می خواهند فرزندشان را در ک کنند، باید به حرف آنان گوش کنند.

البته، اکثر افراد می خواهند که در مرحله اول در ک شوند. کاوی سطوح مختلف گوش دادن را چنین تعریف می کند:

• گوش کردن اما نادیده گرفتن؛

• تظاهر به گوش دادن ("بله"، "اوہ"، "گرفتم")؛

• گوش دادن انتخابی (انتخاب کردن آنچه دوست داریم بشنویم)؛

• گوش دادن دقیق بدون ارزیابی (مانند یادداشت برداری از یک سخنرانی)؛

• گوش دادن احساسی (با هدف در ک طرف مقابل).

عادت ۶

همیاری.

لزوم همیاری در زمانی مطرح می شود که دو طرف، برای تفاوت‌های یکدیگر ارزش قابل می شوند. هر چیزی در طبیعت دارای همیاری است یعنی هر مخلوقی و هر گیاهی در همیاری با مخلوق و گیاه دیگری است. وقتی شاهد همیاری در سطوح فردی هستیم، میتوانیم افزایش اثربخشی را نیز شاهد باشیم. در

چنین زمانی، مغز هر دو طرف بروی حل یک مسئله کار می کند. همیاری در افرادی که چار بی ثباتی هستند دیده نمی شود. آنها فقط از دیگران تقلید می کنند. اینگونه ناامنی و بی ثباتی، زاده تعصب، نژادپرستی، ملی گرایی یا هر نوع تعصب داشتن نسبت به دیگران است.

عادت ۷

تیزی.

عادت هفتم و آخر، مرتبط با احیای فرد است. همچنان که یک خودرو یا هر ابزار دیگری نیازمند تعمیر و نگهداری منظم است، بدن و ذهن انسان نیز چنین است.

کاوی از مثال هیزم شکنی استفاده می کند که سخت تلاش می کند تا با تبرش یک درخت را بیاندازد. مسلماً تبر او نیازمند تیز شدن است اما هیزم شکن این کار را انجام نمی دهد. وقتی از هیزم شکن پرسیده می شود که چرا تبرش را تیز نمی کند، او در پاسخ می گوید: "نمی توانم کارم را متوقف کنم، سرم خیلی

برای اطلاعات بیشتر

آثار مهم کاوی

کتب:

"هفت عادت افراد دارای کارآیی بالا"، ۱۹۸۹

"رهبری مرکز بر اصول"، ۱۹۹۱

"هفت عادت خانواده های دارای کارآیی بالا"، ۱۹۹۷

8.Roger and Rebecca Miller

استفان کاوی

استفان کاوی

"اگر تخلفی مرتکب شده اید، تمام تلاشتان را برای اصلاح آن بکار بگیرید."

"از مبارزه یا فرار اجتناب و درباره اختلافات گفتگو نمایید."